

वा० रा०

॥ २३९ ॥

ज्ञातिनामित्यत्रदीर्घाभावआर्षः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ मणिं सीतासकाशाच्चूडामणिलब्धेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ उद्युज्यते जयोनेनेति उद्योगं बलं तद्योजयिष्यन् प्रो
त्साहयिष्यन् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मुनिसन्निधावद्यवसंतं श्वोद्रष्टुमर्हसि ॥ आश्विनशुक्लचतुर्दश्यामश्विनीतद्वर्षे इति षष्ठ्यां पुष्यस्य संभवः पूर्णिमाया

सोहंदुःखपरीतानांदुःखंतज्ज्ञातिनानुदन् ॥ आत्मवीर्यसमास्थाययोजनानां शतं पुनः ॥ ४२ ॥ तत्राहमेकामद्राक्षमशोकवनि कांग
तां ॥ कौशेयवस्त्रां मलिनानिरानंदां दृढव्रतां ॥ ४३ ॥ तथा समेत्यविधिवत्पृश्ना सर्वमनिदितां ॥ ४४ ॥ अभिज्ञानं मया दत्तं रामनामांगु
लीयकं ॥ अभिज्ञानं मणिलब्ध्वा चरितार्थो हमागतः ॥ ४५ ॥ मया च पुनरागम्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ अभिज्ञानं मया दत्तमर्चिष्मा
न्समहामणिः ॥ ४६ ॥ श्रुत्वा तामैथिलीं रामस्त्वाशशंसे च जीवितं ॥ जीवितांतमनुप्रातः पीत्वा मृतमिवातुरः ॥ ४७ ॥ उद्योजयिष्यन्नु
द्योगंदधेलंकावधेमनः ॥ जिघांसु रिवलोकान्ते सर्वान्लोकान्विभावसुः ॥ ४८ ॥ ततः समुद्रमासाद्य नलं सेतुमकारयत् ॥ अतरत्कपिवीरा
णां वाहिनीं तेन सेतुना ॥ ४९ ॥ प्रहस्तमवधीन्नीलः कुंभकर्णतुराघवः ॥ लक्ष्मणो रावणसुतं स्वयं रामस्तुरावणम् ॥ ५० ॥ सशक्रेण स
मागम्य यमेन वरुणेन च ॥ महेश्वरस्वयं भूभ्यां तथा दशरथेन च ॥ ५१ ॥ तैश्च दत्तवरः श्रीमानृषिभिश्च समागतैः ॥ सुरर्षिभिश्च काकु
त्स्थो वरान्लेभे परंतपः ॥ ५२ ॥ स तु दत्तवरः प्रीत्यावानरैश्च समागतः ॥ पुष्पकेन विमानेन किष्किंधामभ्युपागमत् ॥ ५३ ॥ तांगंगां पुन
रासाद्य वसंतं मुनिसन्निधौ ॥ अविघ्नं पुष्ययोगेन श्वोरामं द्रष्टुमर्हसि ॥ ५४ ॥ ततः स वाक्यैर्मधुरैर्हनुमतो निशम्य हृष्टो भरतः कृतांजलिः ॥
उवाच वार्णां मनसः प्रहर्षिणीं चिरस्य पूर्णः खलु मे मनोरथः ॥ ५५ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० यु० अष्टाविंशाधिकशततमः सर्गः ॥ १२८ ॥

मश्विन्यामपि एकक्षयेण वा ॥ ५४ ॥ कृतांजलिः रामं स्मृत्वेति शेषः ॥ मेमनोरथः पूर्णः खल्वित्युवाच ॥ ५५ ॥ कत० ॥ ११९ ॥ इति रामाभि० वा० यु० अष्टाविंशाधिक
शततमः सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥

यु० का०

॥ २३९ ॥